

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/179/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813225004
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813225004.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumskej a JUDr. Viery Škultétyovej v právnej veci navrhovateľa E. J. I., s.r.o., IČO : XXXXXXXX, N. 5, D., zastúpený T. J., s.r.o., N. 5, D., proti odporcovi G. T., C. XXX/XX, N., t.č. bytom R. N. o zaplatenie 101,30 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 04. novembra 2014, č. k. 9C/91/2014-58, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť, aby do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatil navrhovateľovi sumu 101,30 eur s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 44,36 eur od 29.12.2010 do zaplatenia, zo sumy 36,94 eur od 03.03.2011 do zaplatenia, zo sumy 20 od 29.03.2011 do zaplatenia a na účet právneho zástupcu navrhovateľa nahradil trovy právneho zastúpenia vo výške 58,58 eur, ostatné trovy konania vo výške 16,50 eur. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z., § 43 ods. 1, § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z., § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/95 Z. z. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že navrhovateľ a odporca dňa 01.06.2009 uzavreli zmluvu o pripojení. Na základe zmluvy navrhovateľ odporcovi odovzdal do užívania SIM kartu, ktorej pridelil telefónne číslo XXXXXXXXXX a zaviazal sa poskytovať v zmluve špecifikované služby. Faktúrou zo dňa 15.12.2010, splatnou do 28.12.2010 navrhovateľ vyúčtoval odporcovi za služby odplatu vo výške 44,36 eur, faktúrou zo dňa 17.2.2011 odplatu za služby vo výške 36,94 eur splatnou do 02.03.2011, ďalšou neuhradenou faktúrou zo dňa 13.03.2011 navrhovateľ vyúčtoval odporcovi za služby odplatu za odpojenie vo výške 56,94 eur, splatnou do 28.03.2011, z ktorej faktúry neuhradil odporca sumu 20 eur. Odporca nezaplatil za takto vyúčtované služby celkom čiastku 101,30 eur. Nezaplatením odplaty za poskytnuté služby porušil odporca voči navrhovateľovi svoje zmluvné povinnosti, preto je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi celkom 101,30 eur. Odporca sa so zaplatením jednotlivých vyfakturovaných čiastok dostal do omeškania vždy deň nasledujúci po splatnosti faktúr, pričom ročný úrok z omeškania predstavoval k tomuto dátumu 9%. Úrok z omeškania súd prvého stupňa priznal v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca. Dôvodil, že všetky záväzky voči právnomu predchodcovi navrhovateľa si splnil. Nie je si vedomý žiadneho dlhu, ktorú skutočnosť mu potvrdila aj pracovníčka právneho predchodcu navrhovateľa.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa T. a odporcom bola uzavretá dňa 01.06.2009 zmluva o pripojení podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. pod číslom XXXXXXXXXXXX a dodatok k zmluve. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie služieb v zmysle cit. zák. č. 610/2003 Z. z. Odporca si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvného vzťahu riadne nesplnil, keď navrhovateľovi dlhuje za poskytnuté služby sumu 101,30 eur. Pokiaľ odporca namietal v podanom odvolaní, že všetky záväzky má voči právnemu predchodcovi navrhovateľa splnené, že nie je si vedomý žiadneho dlhu, bolo práve na odporcovi aby preukázal svoje tvrdenia.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p. sú účastníci povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokynu súdu. Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

V sporom konaní sa uplatňuje prejednacia zásada, účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z tohto tvrdenia muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutia o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 101 a § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p. alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

V danom prípade otázka uzavretia zmluvy medzi účastníkmi nebola sporná. Navrhovateľ opodstatnenosť svojho nároku v konaní preukazoval predložením faktúr, v ktorých sú jednotlivé plnenia navrhovateľom odporcovi špecifikované. Možno konštatovať, že predložením týchto dokladov navrhovateľ splnil povinnosť účastníka konania označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Na druhej strane odporca plniac svoju povinnosť tvrdenia uvádzal, že záväzky voči navrhovateľovi má splnené. Na preukázanie svojho plnenia neoznačil žiadne dôkazy. Nesplnil tak svoju procesnú povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Z uvedeného dôvodu, preto nesie nepriaznivé dôsledky v podobe rozhodnutia súdu, ktoré vychádza zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 242 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si tieto navrhovateľ neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o r o z s u d k u o d v o l a n i e n i e j e p r í p u s t n é .